

[Barsøe-Carnfeldt]

ter, men jeg vil ikke undlade at oplyse, at Danmarks Statistiks sæsonkorrigerede ledighedstal viser, at arbejdsløshedstallet siden april 1983 er faldet med 3.000-4.000 mennesker. Jeg vil heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at Danmarks Statistiks sæsonkorrigerede beskæftigelsesindeks er steget med 2 pct. fra september 1982 til maj 1983. Sluttelig vil jeg heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at beskæftigelsesopgørelsen, som er foretaget på grundlag af de ATP-indbetalinger, som har fundet sted fra arbejdsgiverne, viser, at antallet af beskæftigede – her taler jeg om fuldtidsbeskæftigede – er steget med ca. 7.000 fra fjerde kvartal 1982 til første kvartal 1983.

Regeringen har succes. Der er skabt optimisme, masser af optimisme i den private sektor, og vi har egentlig kun set de første positive resultater, som er direkte forbundet med denne succes. Misundelsens brød kan være svært at spise, men prøv nu at give regeringen lidt mere tid til at gennemføre sin politik, så vil de positive resultater tale deres eget sprog, bl. a. gennem den aktivitetsstigning, som vil finde sted i den private sektor, i det private erhvervsliv, det, som er grundlaget for hele vort økonomiske system og for en forbedret fremtid.

Askjær Jørgensen (UP):

Det, der er på folketingets dagsorden nu, er bl. a. anden behandling af lovforslag nr. L 217. Når jeg har ønsket at tage ordet i forbindelse med anden behandling af dette lovforslag, så er det, fordi jeg synes, at udviklingen og regeringens tackling af dette lovforslag giver anledning til at trække nogle større linier op.

I mit første indlæg fra denne talerstol, efter at den nuværende statsminister var tiltrådt, lykønskede jeg Danmark med den nye regering. Jeg vil gerne sige herfra, at udviklingen siden har vist, at det var rigtigt at lykønske Danmark med den nye regering.

Jeg betragter situationen omkring lovforslag nr. L 217 således, at det er en væsentlig del af det svendestykke, den nye regering har præsteret. Det har ikke været en nem opgave, men det er ikke en overdrivelse, det er notering af realiteter at sige, at dygtigt arbejde, først og fremmest udført af statsministeren, men godt bistået af finansministeren, har medvirket til, at man med hensyn til et folke-

ting, der er sammensat af mange partier med mange forskellige folketingsmedlemmer, der er menige på den ene og på den anden måde, ude i det erhvervsliv, der skal producere det, som skal finansiere hele samfundets velfærd, ude i det erhvervsliv, som vi alle sammen er afhængige af, siger, at hvis vi fortsat skal producere og skabe værdierne i samfundet, så har vi brug for stabilitet, så har vi brug for tro på, at der fortsat kan regeres i dette samfund, og at der kan lovgives, uden at socialdemokraterne deltager deri, nu, da socialdemokraterne er kørt fast og de ikke aner deres levende råd.

Jeg synes, at de indlæg, vi har hørt af socialdemokratiske ordførere i dag, beviser, at socialdemokratiet i den nuværende situation ikke aner, hvad de skal byde på, ikke aner, hvad de skal stille op med samfundet. Det er klart, at i en periode i Danmarks historie, hvor man har kunnet købe sig stemmer bare ved at bevilge mere og mere og mere, har det været let at være socialdemokratiet. Men når man ikke er i stand til at købe sig stemmer mere, fordi der ikke kan lånes mere, fordi kreditgiverne har smækket i for øget træk på kassekreditterne over for socialdemokratiske finansministre, er opgaven 10 gange så svær.

Nu, da vi har set, at der er præsteret en væsentlig del af regeringens svendeprove, er det rigtigt at sige, at det vil medvirke til, at der vil komme gang i investeringerne. Jeg tror, at det ude i erhvervslivet vil skabe en tro på, at det kan lade sig gøre at regere også i en tid, hvor de offentlige ydelser skal reduceres og der skal holdes igen.

Samtidig med at vi har lovforslag nr. L 217 til behandling her i tinget, er det mig magtpåliggende at understrege, at det reelt er det største stykke fremskridtspolitik, der nogen sinde er gennemført. Hvornår har man tidligere haft så stor en samlet reduktion af det offentliges forbrug til afstemning her i tinget?

Så kan man snakke om, hvorvidt hr. Glistrup har en finger med i spillet. Jeg mener ikke, at hr. Glistrup har haft en finger med i spillet i de forhandlinger, der foregår her i salen i dag, men jeg mener i allerhøjeste grad, at hr. Glistrup har haft en finger med i spillet, når det har drejet sig om at skaffe forståelse i dette samfund for, at man ikke kunne blive ved med at forbruge mere, end